

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hyperdvlia Mariana

**Berchmans, Johannes
Canisius, Jacobus**

München, 1636

Testimonivm P. Ioannis Baptistæ Ceccotti.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55266](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55266)

propter easdem causas ob quas sequens
P. Ioannes Baptista Ceccotti potuit, ac
verò etiam obedientiæ iussu coactus de-
buit Berchmanni pœnitentis ac spiritualis
filij sui virtutibus incorruptum planè te-
stimonium perhibere.

TESTIMONIUM

P. IOANNIS BAPTISTÆ
Ceccotti.

Hic vir (vt neminem fugit) præstan-
ti vitæ integritate, nec scientia tra-
ctandi religiosorum mentes, quàm pe-
ritia rerum cælestium excellentior, qui
Berchmanno sacris à Confessionibus
fuit per biennium quo Berchmannus in
secessu degit, tórque iam retrò annorū
spatijs eo loci id munus administrauit,
testimonium in hæc verba de Berch-
manno tulit:

Vt morem geram Superioribus, qui
iusserunt, illud verè de Ioanne (quod ad
interiora quidem illius attinet) affirma-

re possum, non fuisse mihi exploratum
 animum vllum maiore puritate ac can-
 dore præditum, quàm illius, vtcunque
 multorum mentes, ex quo hoc munus
 gessi, pertractarim. Vifa enim mihi est
 mens illa semper aliquid præ reliquis
 habuisse prærogatiuæ. Non enim erant
 eius peccata huius generis, quæ cum na-
 tura sua mortalia sint, tamen vel ob le-
 uitatem materiæ, vel coniurationē con-
 sensus, venialia vulgo censentur: sed
 huiusmodi solummodo erant, quæ &
 naturâ suâ venialia sunt & communiter
 euitari omnia non possunt, in quæ à
 Sanctissimis etiam viris impingitur im-
 becillitate naturæ proclinatæ, & huius
 quidem generis leuissima, neque delibe-
 rato ab eo commissa, & pauca admodum
 ob exactissimam sui custodiam, quâ in-
 res suas omnes externas, internâsque vi-
 gilantissimè excubabat, perpetuo quo-
 dam constantique vitæ tenore, quem
 nunquam nisi in melius commutabat,
 id quod à Spiritu sancto haud dubie

pro-

proueniebat, qui sanctam hanc animam peculiari quadam gratia possidebat. Errorum suorum etsi minimorum claram habebat cognitionem.

Conscientiã erat tenerrimã, non tamen scrupulorum religionibus anxia, aut angusta, ad amissim facta, vt eam depingit S. P. N. Ignatius libello verè diuino Exercitiorum, tractatu aureo de natura Scrupulorum. Quodcunque de perfectione docebatur id omne non solum imbibebat animo, sed re ipsa effectũ dabat. Dum ego ex legum nostrarum præscripto Contubernales illos nostros instruerem, notitiãque eis adferrem (quantum satis est) vitæ nostræ religionis ad summa quædam virtutum capita reuocatæ, secundum normam triplicis viæ, haustam ex ipsis fontibus, summarij maximè nostri communiũque Regularum; Ioannes noster summã docilitate, diligentiaque hanc meam institutionem excipiebat, nihil vel minutissimũ omittendo, plane vt nescirem quid

propriae perfectionis nostrae in eo desiderare praeterea possem. Vnde conficitur perfectionem eius fuisse huiusmodi cuiusmodi describitur in Summario, & Regulis nostris: id quod vnusquisque ita intuebatur, vt etiam certa fide testari posset, quemadmodum ego id significantius affirmo, qui interiore quadam ratione diu cum illo consueui, & communus caelestium gratiarum thesauros deprehendi, quarum plena erat mens caelestis, in qua nullam vnquam indomitam propensionem, aut effrenem animi motum obseruaui.

Amabant eum domestici iuxta ac obseruabant perinde vt Angelum paradisi, eaque erat ipse bonitate, vt in nemine vnquam vitium aliquod notare posset, qua ego re summopere delectabar. Externa eius modestia atque habitus qui religionem afflabat intuentibus, imaginem quaedam erat internae compositionis, quam ipsa nascebatur; quamquam non paulo excellentior erat interna praeparata quam exterius eminebat.

Plu-

Plura de innocentissimo Iuvene non adfero, quia verba deficiunt volentem pro merito ac dignitate exprimere eam existimationem quam de Angelica puritate, innocentiaque tam beati Fratris concepi. Equidem religiosè felicem illum animum dum è corpore migravit ita discessisse expiatum, vt rectà conuolarit in cælum, nullo Purgatorio igne, multis meritis cumulatus ob insignem Regularum nostrarum obseruationem, vniuersæque illius perfectionis, quam à nobis exigit ordinis nostri institutum. Neque memini vidisse me vnquam obseruationem maiorem, accuratioremque illâ quæ in eo elucebat. Ita censeo asserendæ veritati subscriptus.

Ioannes Baptista Ceccotti Vir (vtri diximus) scientia & sanctitatis famâ clarus, mihi que Iacobo Canisio Romæ ante annos prope triginta familiariter ac de facie notus. Porro, ne forte quis mireretur quod hic vir, qui Berchmanno sacris à Confessionibus fuit adeò liberè

secreta Confessionum Berchmanni re-
 uelaret, sciendum est primùm à P. Cec-
 cotti in hoc testimonio nullas reuelatas
 esse res, nisi quæ ad commendationem
 virtutis pertinent, quod licitè legitime
 rectèque fieri posse Theologi docent.
 Deinde Berchmannus ipsemet Confes-
 sarijs superioribusque suis potestatem
 fecit syngrapho scripto sua omnia indi-
 candi, & hæc syngraphi verba sunt
 Do facultatem vt plenè & liberè vtatur
 hac scientia ex Confessione.

TESTIMONIUM

P. ANTONII SVCQVETII
 qui fuit Ioanni Berchmanno
 rerum Spiritualium Magister.

Religione adductus, cum eum (Berch-
 mannum) in petitione Societatis
 adhuc sæcularem, iussu superiorum ex-
 minarem, videbar mihi primo aspectu
 Virg. Cepar. & Herman. Hug. an-

Vit. eius, pag. 37.